

Sygn. akt IV U 422/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2017r., w O.

sprawy M. B. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania M. B. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 czerwca 2016r., nr (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 422/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. decyzją z dnia 20 czerwca 2016 roku znak: (...) – na podstawie art. 68 i 59 ust 1, ust.5, 6 i 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – odmówił M. B. (1) prawa do zasiłku chorobowego za okres: od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r. W uzasadnieniu decyzji ZUS O/O. wskazał, że M. B. (2) nie zgłosił się na wyznaczone badanie, zatem zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy w okresie od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r. utraciło ważność.

Od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., M. B. (1) wniósł odwołanie do Sądu Rejonowego w (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wskazując, że jego nieobecność podczas badania przed komisją kontrolującą była spowodowana pogorszeniem się stanu zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie - Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podtrzymał argumenty, zaprezentowane w wydanej decyzji z dnia 20 czerwca 2016r. Organ rentowy powołał się na m.in. na brak przedstawienia dowodów przez odwołującego wskazujących na niemożność stawienia się na badanie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. B. (1) ma 27 lat i prowadzi działalność gospodarczą. Zgłaszał lekarzowi bóle kręgosłupa L/S. Zostało wystawione zaświadczenie (...) nr nr (...) z dnia 11.04.2016r., na okres od dnia 11.05.2016r. do dnia 31.05.2016r.

Odwołujący nie był niezdolny do pracy od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r.

Na dzień 13.05.2016r. ZUS wezwał M. B. (1) na badanie lekarskie w ramach kontroli prawidłowości otrzymanego przez niego zwolnienia lekarskiego.

M. B. (1) wiedział o dacie badania kontrolnego w dniu 13.05.2016r. Otrzymał w dniu 02.05.2016r. wezwanie. Na termin badania nie przybył. Przesłał pismo usprawiedliwiające po 2dniach, w którym twierdził, że nie mógł się stawić na badanie z powodu bólu.

M. B. (1) nie zgłosił się do lekarza, ani na SOR celem uzyskania pilnej porady lekarskiej. Nie pojechał także na badanie MRI.

Zakła Ubezpieczeń Społecznych w dniu 03.06.2016r. zwrócił się o przedłożenie dokumentacji lekarskiej potwierdzającej zły stan zdrowia w dniu 13.05.2016r. Odwołujący nie przedstawił ani ZUS (ani Sądowi) dokumentów potwierdzających, jego bardzo zły stan zdrowia w dniu badania 13.05.2016r. (dowód dokumenty na kartach: 11-12, 20-22, 40, 42, 50, oraz w aktach ZUS, Oddział w O. (...)).

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa niniejsza toczyła się w ramach określonych przez odwołanie M. B. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 20 czerwca 2016r., nr (...). Odwołujący wnosił o zmianę decyzji, wskazując, że poinformował ZUS o niemożności stawiennictwa na badaniu telefonicznie i uzyskał informację, że powinien przesłać pismo wyjaśniające brak stawiennictwa. Odwołujący nie kwestionował, że wiedział, iż ZUS wezwał go o potwierdzenie złego stanu zdrowia w dniu badania. Odwołujący nie kwestionował, że nie zgłosił się do ubezpieczyciela na badanie oraz po upływie określonego terminu, nie przedstawił potwierdzenia bardzo złego stanu zdrowia uniemożliwiającego mu stawiennictwo.

Przypomnieć należy, że na podstawie art. 68 i 59 ust 1, ust.5, 6 i 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj.Dz.U. z 2016r., poz. 372) zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po określonym terminie, w którym ubezpieczony uniemożliwił badanie lub nie dostarczył posiadanych wyników badań. Ustawa zasiłkowa nie wymienia przesłanek określających pojęcie „uniemożliwienia badania”. Postępowanie to oznacza, że pomimo prawidłowego wezwania na termin badania ubezpieczony nie stawia się na te badanie bez żadnej usprawiedliwionej przyczyny. Dla skutecznego uwolnienia się od zarzutu „uniemożliwienia badania” konieczne jest wykazanie, że ubezpieczony nie był w stanie stawić się na badanie. W ramach obowiązującego strony ciężaru przedstawienia Sądowi środków dowodowych, odwołujący powinien udowodnić brak swego celowego zachowania i brak zamiaru uniknięcia poddania się badaniu kontrolnemu.

Odwołanie M. B. (1) jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Celem ustalenia przyczyn niestawienia się odwołującego na badanie lekarskie w dniu 24.04.2013 roku, Sąd dopuścił dowód z przesłuchania odwołującego. Sąd nie dał wiary odwołującemu, gdyż również przed Sądem nie przedłożył dokumentów na potwierdzenie okoliczności podanych w odwołaniu. Odwołujący niewiarygodnie twierdził, że po wezwaniu nie wysłał żądanej dokumentacji, gdyż nie wiedział jaką dokumentację ma wysłać. Nie wysłał żadnych dokumentów, a następnie otrzymał zaskarżoną decyzję.

Sąd dał wiarę przedłożonym dokumentom, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości.

Sąd uznał, że zaświadczenie (...) nr (...) z dnia 11.04.2016r., przedstawione przez odwołującego utraciło ważność od dnia następującego po dacie wyznaczonej kontroli lekarza orzecznika, tj. od 14.05.2016r., gdyż odwołujący uniemożliwił badanie, bo się nie stawił. Organ rentowy nie uznał za usprawiedliwione niestawiennictwa i nie

wyzaczył nowego terminu badania, gdyż odwołujący nie przedstawił dowodów na to, że jego niestawiennictwo było usprawiedliwione bardzo złym stanem zdrowia, np.: poprzez wpis lub zaświadczenie od lekarza rodzinnego (badanie było wyznaczone na dzień roboczy, w którym pracowały ZOZ) albo wypis z SOR, na którym udzielono by mu pilnej porady lekarskiej. Tym samym odwołujący utracił podstawy prawne do otrzymania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia społecznego. Zatem biorąc pod uwagę treść art. 59 ust.6 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz.U. Z 2016r., poz. 372), na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie podlega oddaleniu.

Z dokumentów dołączonych do akt i akt ZUS oraz prowadzonej opinii wynika druga sporna okoliczność – kwestia zdolności do pracy odwołującego podczas okresu, za który zostało wystawione zaświadczenie (...) nr (...) z dnia 11.04.2016r.

Odwołujący nie zgodził się z decyzją ZUS zarzucając także, że był niezdolny do pracy, a wręcz zaostrzenie choroby spowodowało taki stan fizyczny odwołującego, że nie pozwalał mu na przybycie na badanie. Odwołujący nie stawiał się na badania MRI po 2 dniach od daty badania napisał pismo usprawiedliwiające nieobecność. Mimo zakreślenia terminu do udowodnienia wyjaśnień przesłanych, odwołujący, nie uczynił tego. Po przeczytaniu opinii biegłego, nie zgodził się z jego ustaleniami, w tym z datami, które w opinii głównej zostały wadliwie wpisane w uzasadnieniu orzeczenia na skutek omyłki pisarskiej. W opinii uzupełniającej zostały one sprostowane.

Sporna była zatem zasadność ustalenia przez lekarza wystawiającego zaświadczenie (...) nr (...) z dnia 11.04.2016r. niezdolności do pracy, stwierdzonej w okresie od dnia 11.05.2016 roku do dnia 31.05.2016 roku. Wskutek niemożności poddania go badaniu i zajęcia stanowiska przez lekarza orzecznika ZUS tylko co do okresu od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r., Sąd rozstrzygał o niezdolności do pracy tylko w tym ograniczonym okresie.

Sąd nie dał wiary odwołującemu co do jego niezdolności do pracy, gdyż jego wypowiedzi są niejasne i nie zostały potwierdzone jakimikolwiek dokumentami, w tym np.: badaniem MRI.

Sąd dopuścił dowód z opinii głównej i uzupełniającej biegłego ortopedy.

Biegły badał niezdolność do pracy po stronie odwołującego w okresie od dnia 14.05.2016 roku do dnia 31.05.2016 roku i stwierdził, że u odwołującego występuje atletyczna budowa ciała z dobrze rozwiniętą tkanką mięśniową, w obrębie kręgosłupa lekkie spłylenie lordozy, ruchy zachowane w pełnym zakresie, objawy szczytowe ujemne, FBA 10cm, objawy rozciągowe i korzeniowe ujemne(k. 20-21) Jednocześnie, na podstawie badania i doręczonej dokumentacji lekarskiej biegły orzekł, że odwołujący był zdolny do pracy w okresie od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r. zaś w uzasadnieniu podał inne daty.

Opinia biegłego podlega - jak inne dowody - ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Przy ocenie opinii biegłego lekarza Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 1987.10.13, II URN 228/87, (...)). Z istoty i celu dowodu z opinii biegłego wynika przy tym, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłych jest konieczny. W takim wypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego, jeżeli jest ona prawidłowa i jeżeli odmiennie ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. W niniejszej sprawie biegły ortopeda wydał kategorię opinię w zakresie stwierdzenia, że w okresie od dnia 14.05.2016 roku do 31.05.2016 roku odwołujący nie był niezdolny do pracy. Sąd nie dopatrył się przesłanek podważających prawidłowość opinii. Biegły w opinii uzupełniającej wskazał, że pomylił się w uzasadnieniu, choć odwołujący był niezdolny do pracy od dnia 14.05.2016r. do dnia 31.05.2016r. Sąd poparł opinię uzupełniającą.

W konsekwencji tych rozważań Sąd doszedł do przekonania że w okresie objętym sporem, tj. od dnia 14.05.2016 roku do 31.05.2016 roku odwołujący nie był czasowo niezdolny do pracy, co jest podstawową przesłanką przyznania zasiłku chorobowego w rozumieniu art. 6 ust. 1 cyt. wyżej ustawy z dnia 25.06.1999r.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji, w oparciu o treść art. 6 ust. 1 cyt. wyżej ustawy z dnia 25.06.1999r. i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie oddalił.

W uzasadnieniu zostały użyte tezy z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w(...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt IV Ua 18/14, które Sąd popiera.

SSR Barbara Kokoryn